

Către
TRIBUNALUL BIHOR

Subsemnații **SECARĂ CORIOLAN**, (...) și **SECARĂ NELA MIRELA**, (...), prin avocat Alexandru Lele, justificat cu împuternicire avocațială alăturată, cu respect, formulăm prezenta

CERERE DE CHEMARE ÎN JUDECATĂ

în contradictoriu cu:

- **STATUL ROMÂN**, prin **MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE**, cu sediul în *București, Str. Apolodor Nr. 17, sector 5*;

prin care solicităm

- **Obligarea pârâtului Statul Român la plata sumei de 1.500.000 Euro pentru subsemnata Secară Nela și, respectiv la plata sumei de 1.000.000 Euro pentru subsemnatul Secară Coriolan, reprezentând daune morale, ca urmare a prejudiciului multiplu și complex ce ne-a fost cauzat prin declanșarea față de subsemnații – în mod nejustificat și de o manieră abuzivă – a unui proces penal ce s-a derulat timp de 5 ani și 5 luni, cu toate consecințele dezastruoase pe care acest demers abuziv l-a avut asupra sănătății și vieții noastre, a imaginii noastre publice, precum și asupra tuturor drepturilor noastre civile.**

- **Obligarea pârâtului Statul Român la plata daunelor materiale în sumă de 150.000 lei**, reprezentând contravaloarea unei părți din cheltuielile ocazionate de procesul abuziv instrumentat împotriva noastră prin:
  - onorarii avocați;
  - expertiza judiciară.
- **Obligarea pârâtului Statul Român la plata daunelor materiale în sumă de 2.560.578 Euro**, reprezentând contravaloarea unei părți din prejudiciul cauzat firmei în care subsemnații suntem asociați, respectiv S.C. ARTPEL GRUP SRL, a beneficiului nerealizat rezultând din pierderea terenului și a hotelului ridicat pe acesta în stațiunea Băile Felix - Sânmartin, precum și a imobilului situat în Oradea, str. George Călinescu nr. 11, jud. Bihor;
- **Obligarea pârâtului la plata dobânzii legale aferente sumelor de bani solicitate, de la data introducerii cererii de chemare în judecată și până la plata efectivă a acestora;**
- **Cu cheltuieli de judecată,**

pentru următoarele

M O T I V E:

I. Contextul în care s-au petrecut faptele de care ne plângem și evoluția acestora.

În cursul anului 2004, respectiv în noaptea de **06/07.06.2004**, punctul de lucru al SC ARTPEL GRUP SRL, societate administrată de subsemnații, a fost spart, fiind furată o cantitate importantă de poșete și materie primă.

În cauză a fost **începută urmărirea penală la data de 07.06.2004** de către Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor, fiind efectuate cercetări în vederea stabilirii identității persoanelor responsabile de săvârșirea infracțiunii și, implicit, de provocarea prejudiciului, pagubă care a fost recuperată ulterior într-o anumită măsură de la societatea de asigurare.

Prin ordonanța din 16.11.2006, Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor a dispus declinarea competenței de soluționare a cauzei Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, cauza rămânând în continuare cu **autor necunoscut**.

Subsemnata am fost cercetată și ulterior trimisă în judecată în dosarul 694/P/2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, având ca obiect infracțiunea de evaziune fiscală.

Întrucât subsemnații am refuzat să colaborăm cu procurorul ARDELEAN CRISTIAN în dosarul mai sus amintit al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, în sensul declarării unor aspecte nereale referitoare la anumite persoane din mediul judiciar local, care erau în "raza sa de acțiune", a fost (re)creat artificial dosarul privind tâlhăria din 06/07.06.2004 prin determinarea martorului denunțator BORA ANA – care posedă un cazier judiciar ce se întinde pe 7 pagini – să facă un denunț cu privire la subsemnații.

Astfel, "revelația" anchetatorilor cu privire la identitatea autorilor faptelor din noaptea de 06/07.06.2004 s-a produs la data de 18.12.2012 (deci la mai bine de 8 ani de la comiterea faptelor), după intervenirea prescripției răspunderii penale, când numita BORA ANA a formulat un denunț penal, prin intermediul căruia a sesizat că, în timp ce era încarcerată la Penitenciarul Arad, a purtat o discuție cu o altă deținută, numită BACTER GABRIELA, care i-ar fi relatat că a fost angajată la SC ARPEL GRUP SRL, iar în acea perioadă subsemnata mi-aș fi înscenat o tâlhărie la firma mea, în sensul că aș fi instigat mai multe persoane să îl imobilizeze pe paznicul de la fabrică, după care să sustragă întreaga cantitate de marfă din incintă. După ce a fost sustrasă, marfă ar fi fost transportată cu camionul tatălui lui BACTER GABRIELA la o casă ce aparține bunicilor ei. De asemenea, BACTER GABRIELA i-ar mai fi comunicat numitei BORA ANA că marfa respectivă era asigurată, motivul înscenării acelei tâlhării fiind cel al încasării primei de asigurări.

La data de 13.01.2013, numita BACTER GABRIELA a dat o declarație olografă, după care a urmat audierea sa, respectiv la data de 22.01.2013 au dat declarații olografe numiții Bacter Gavril și Bacter Irina după care s-a trecut la audieri, fiind ascultat și numitul Popa Liviu Ionel.

Facem precizarea că declarația numitei BACTER GABRIELA, care a "confirmat" denunțul numitei BORA ANA, a fost luată sub aceleași auspicii ca aceea a numitei BORA ANA, în Penitenciarul Arad, de către aceiași ofițeri de poliție, respectiv RUS DORIN și ȚÎRBAN VICTOR, care i-au sugerat "martorei" ce să declare, alterând realitatea faptelor expuse și consemnate.

Ulterior, prin ordonanța din 04.02.2013 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea, s-a declinat competența de soluționare a cauzei Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor în vederea conexării dosarului nr. 6361/P/2006 la dosarul nr. 982/P/2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, format ca

urmare a denunțurilor provocate, încurajate și răsplătite de organele de urmărire penală, ARDELEAN CRISTIAN și RUS DORIN.

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, din data de 15.05.2014, dat în dosarul nr. 80/P/2013 de către procurorul ARDELEAN CRISTIAN, s-a dispus trimiterea în judecată a subsemnatului, Secară Coriolan, pentru săvârșirea infracțiunii de tâlhărie calificată, lipsire de libertate în mod ilegal și înșelăciune, precum și a subsemnatei, Secară Nela Mirela, pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la tâlhărie calificată și înșelăciune.

Deși nu exista cererea subsemnaților de a continua procesul penal, în temeiul art. 18 Cod proc. pen., și am învederat că s-a împlinit termenul legal de prescripție a răspunderii penale, procurorul ARDELEAN CRISTIAN nu a ținut seama de IMPOSIBILITATEA LEGALĂ DE A EXERCITA ACȚIUNEA PENALĂ DUPĂ DATA DE 07.06.2009, considerând probabil că dispozițiile art. 16 Cod proc. pen. (*"Acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă ... f) a intervenit amnistia sau prescripția"*) nu îi sunt aplicabile unui procuror zelos și dornic de afirmare.

Prin **sentința penală nr. 709 din 02.09.2016** pronunțată de Judecătoria Oradea, în dosarul 2635/111/2014, subsemnatul CORIOLAN SECARĂ am fost condamnat la pedeapsa de 2 ani închisoare, în regim privativ de libertate, pentru săvârșirea infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal, iar în temeiul art. 396 alin. 1 și 6 raportat la art. 16 alin.1 lit. f Cod de procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 272 alin. 1 lit. b din Legea nr. 31/1990, art. 193 alin. 2 Cod penal și art. 245 alin. 1 Cod penal.

De asemenea, în temeiul art. 396 alin.1 și 6 raportat la art.16 alin. 1 lit. f Cod de procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal față de subsemnata SECARĂ NELA MIRELA sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 272 alin.1 lit. b din Legea nr. 31/1990, art. 48 raportat la art. 193 alin. 2 Cod penal și art. 245 alin. 1 Cod penal.

Sentința mai sus amintită a fost atacată cu apel atât de subsemnații, cât și de Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor.

Chiar dacă toate faptele pentru care am fost trimiși în judecată s-au prescris, subsemnații am solicitat instanței de judecată, în temeiul art. 18 Cod procedură penală, continuarea procesului penal, apelul nostru a fost admis, iar **prin Decizia penală nr. 368/A/2018 a Curții de Apel Oradea, am fost achitați pentru toate infracțiunile reținute în sarcina noastră.**

II. Încălțările concrete ale legii și drepturilor procesuale ale subsemnaților, săvârșite pe parcursul procesului penal.

1. Durata nejustificat de lungă a procesului penal.

Potrivit prevederilor art. 6 paragraful 1 teza I din Convenția Europeană a Drepturilor și a Libertăților Fundamentale ale Omului, *orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.*

Caracterul rezonabil al duratei procedurii se apreciază ținând cont de circumstanțele și de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului și al autorităților (cauza Pantea contra României, cauza Temeșan contra României, cauza Matica contra României).

Pe de altă parte, astfel cum a stabilit Curtea Europeană a Drepturilor Omului într-o decizie recentă (*cauza Brudan contra României din 10.04.2018*), cel puțin începând cu data de 22 martie 2015 când a devenit opozabilă hotărârea Înaltei Curți de Casație și Justiție din 30 ianuarie 2014, prin care aceasta a admis o acțiune în răspundere civilă delictuală împotriva statului pentru violarea dreptului la o durată rezonabilă a procedurii, România cunoaște un astfel de remediu în dreptul intern.

Curtea a constatat că în ciuda faptului că, anterior acestei date, procedura nu avea un grad de certitudine juridică suficientă, în prezent **orice persoană aflată sub jurisdicția României care pretinde că a fost sau este parte la o procedură cu o durată excesivă poate formula o acțiune în răspundere civilă delictuală împotriva statului, valoarea compensațiilor acordate fiind chiar mai mare decât cea acordată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cazuri similare și niciodată mai mică de 80-90% din aceasta.**

Or, cum a constatat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin decizia nr. 292/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție au fost enunțate criteriile de bază care trebuie utilizate în acest tip de remediu, iar din practica instanțelor judecătorești rezultă că aceste principii au fost preluate de către instanțele de fond, acțiunea în răspundere civilă delictuală reprezentând un remediu efectiv pentru a denunța durata excesivă a procedurilor judiciare.

Astfel, s-a stabilit că *obligația statului, decurgând din art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, este de a crea un sistem judiciar eficient, capabil să soluționeze o cauză într-un termen echitabil. În plus față de această obligație, art. 6 din Convenție este coroborat cu art. 13, în baza căruia statul*

este obligat să reglementeze în dreptul intern un remediu care să permită persoanei să valorifice drepturile și libertățile consacrate de Convenție.

Întrucât în dreptul intern nu se identifică nicio procedură specială pe calea căreia să se poată solicita acordarea de daune-interese pentru nerespectarea termenului rezonabil prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenție, în lipsa unei erori judiciare, **Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că se impune admisibilitatea acțiunii în răspundere civilă delictuală îndreptată împotriva Statului Român.**

S-a reținut totodată că Statul trebuie să răspundă pentru consecințele păgubitoare produse în desfășurarea activităților specifice organelor judiciare, dar nu pentru o faptă săvârșită de o altă persoană, ci **indiferent de orice culpă, pe temei obiectiv, în calitate de garant al legalității și independenței actului de justiție**, instanțele judecătorești trebuind să plece de la premisa că, deși o răspundere decurgând din săvârșirea unui delict civil este, în principiu, o răspundere subiectivă, **statul răspunde obiectiv pentru prejudiciile cauzate justițiabililor ca urmare a defectuoasei organizări și derulări a procedurilor judiciare – o răspundere întemeiată pe obligația pozitivă a statului de a lua toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea drepturilor persoanelor.**

Toate aceste aspecte au fost reiterate în practica Înaltei Curți de Casație și Justiție, evidențiată în Decizia nr. 646 din 23.02.2018, potrivit căreia *"este admisibilă acțiunea împotriva statului întemeiată pe dispozițiile Codului civil în materia răspunderii civile delictuale pentru încălcarea dreptului la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil garantat de art. 6 paragraf 1 din CEDO și art. 21 alin. 3 din Constituție. Acțiunea având ca obiect repararea prejudiciului cauzat prin durata excesivă a procesului penal presupune verificarea întrunirii condițiilor privind fapta ilicită, prejudiciul și legătura de cauzalitate între faptă și prejudiciu. Premisa analizei, în această situație, este aceea că "fapta ilicită" este reprezentată de întârzierile imputabile autorităților judiciare, identificate în urma aplicării criteriilor deprinse din jurisprudența CEDO, anume complexitatea cauzei, comportamentul reclamantului și cel al autorităților competente."*

În ceea ce ne privește, arătăm că există legătură de cauzalitate între durata excesivă a procesului penal, modalitatea în care acesta s-a desfășurat în concret și prejudiciul material și moral suferit de către subsemnații. Prin durata excesivă a procedurilor din procesul penal în care am fost inculpați, a fost încălcat **art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale**, cu privire la dreptul la un proces echitabil.

Prelungirea procedurii în mod nerezonabil se datorează în mod cert deficiențelor autorităților, existând perioade semnificative de inactivitate din partea organelor de urmărire penală pe parcursul procedurii penale, fiind evident

că actele de procedură penală nu s-au desfășurat la intervale regulate și rezonabile.

Mai mult decât atât, astfel cum vom arăta în continuare, întregul proces penal a fost pornit împotriva subsemnaților în mod intenționat și cu rea-credință de către organele de urmărire penală, consecințele acestui proces penal fiind extrem de grave și iremediabile.

Referitor la **conduita imputabilă organelor de urmărire penală**, prin decizia Curții de Apel Oradea nr. 368/A/2018, intrată sub puterea autorității de lucru judecat, s-au reținut următoarele aspecte extrem de relevante:

” Astfel, Curtea apreciază că dosarul a fost instrumentat greșit încă de la început de către organul de urmărire penală și că probele apărute ulterior - în 2012 (declarații martori, denunț etc.) - se opreau la stadiul de indicii sau de suspiciuni rezonabile privind săvârșirea faptei de către inculpații din prezenta cauză, lăsând însă loc de îndoială serioasă privind comiterea faptei de către aceste persoane.

.....

*Curtea reține că, în dosarul inițial nr. 302/2004 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, Tribunalul Bihor, prin încheierea penală nr. 44/09.06.2004-dosar nr.34/S/2004, a autorizat pe un termen de 30 de zile interceptarea și înregistrarea convorbirilor efectuate de către Secară Nela, Secară Coriolan, Kovacsi Sandor Laszlo și Tudoran Mareel, însă la dosarul cauzei nu există **proces-verbale de redare a convorbirilor efectuate și alte probe în acest sens**”. (Se observă astfel că **subsemnații am fost interceptați telefonic încă din anul 2004 cu privire la faptele ce au făcut obiectul dosarului penal nr. 2635/111/2014!!!** – nota noastră, avocat Alexandru Lele).*

”Prin urmare, Curtea concluzionează că, atât imediat după eveniment cât și ulterior, nu au existat probe directe care să îi incrimineze pe inculpații din prezenta cauză, dimpotrivă, probele obținute din interceptarea convorbirilor efectuate în absența depunerii la dosar, cu siguranță le erau favorabile, în sensul că îi disculpau de acuzații.

.....

Referitor la declarațiile martorilor Nuțaș Florin Radu, Nuțaș Antonia Bianca și Popovici Ana Maria Bianca, Curtea apreciază că acestea sunt subiective și au fost date într-un anumit context și dintr-un anumit interes care nu se poate suprapune peste cel al înfăptuirii unei justiții corecte, motiv pentru care trebuie înlăturate.

.....

*Afirmațiile **martorei Bacter Gabriela** din faza de urmărire penală care a arătat că în seara incidentului a fost sunată telefonic de către inculpata Secară Nela care i-a spus că dacă tatăl său ar putea să meargă cu camionul noaptea în incinta unei întreprinderi, cu farurile stinse **nu sunt susținute de listingerile telefonice depuse la dosar.***

.....

Mai mult, deși martora Bacter Gabriela a arătat că la momentul în care i s-a solicitat sprijinul în vederea efectuării transportului și a depozitării poșetelor nu a făcut legătura cu furtul poșetelor, ci doar după câțiva ani (fără să arate elementul „scânteie” care a declanșat și a elucidat această enigmă), Curtea apreciază că această legătură de cauzalitate trebuia și putea fi făcută cu ușurință având în vedere modul de acțiune, ora târzie sau înaintată la care s-a efectuat transportul, precum și acceptarea de către patroni a unui spațiu impropriu depozitării poșetelor din piele.

Prin urmare, versiunea inculpaților Secară care au arătat că după 2007 relația cu martora Bacter Gabriela care ar fi creat un prejudiciu societății s-a înrăutățit și că declarația acesteia a fost dată organului de urmărire penală în scopul de a se răzbuna, pare credibilă cu precizările de mai sus.

.....

Deși la dosarul penal inițial au fost depuse în copie contractele individuale de muncă ale salariaților SC Artpel Grup SRL (...), organul de urmărire penală nu a procedat la audierea acestora pentru a verifica aspecte esențiale ale cauzei privind bunurile sustrate (calitate, inscripție, numărul acestora, beneficiarul comenzii, existența de coduri de bare, eticheta, etc.).

.....

În fine, Curtea reține că denunțul penal a fost formulat într-o perioadă în care martorii Bora Ana, Bacter Gabriela și Bacter Dumitru se aflau în stare de arest preventiv, respectiv detenție într-un dosar penal de evaziune fiscală, inclusiv aceștia recunoscând la instanța de apel că, declarațiile au fost date sub presiunea tensiunii create de starea de detenție în care se aflau.

Prin urmare, instanța remarcă poziția vulnerabilă a celor trei martori și a familiei acestora (care au depus declarații de martor) care a existat la momentul formulării denunțului când erau privați de libertate, precum și interesul sporit manifestat de către aceștia, în sensul că în schimbul informațiilor de natură penală comunicate aceștia ar fi perceput inițial că ar scăpa sau li s-ar diminua răspunderea penală, cu atât mai mult cu cât în perioada următoare Bora Ana a scăpat de starea de arest preventiv (prin neformularea referatului cu propunere de prelungire a arestării preventive).

Facem precizarea că, în urma administrării probatoriului în fața instanței de apel, martorii Bora Ana, Bacter Gabriela, Bacter Dumitru, Popovici Ana Maria Bianca, Kovacs Sandor Laszlo nu numai că și-au retras denunțurile și declarațiile date în fața organelor de urmărire penală, dar au și menționat în mod expres, în fața Curtii de Apel Oradea, că declarațiile au fost date fie sub presiune, fie ca urmare a unor promisiuni din partea procurorilor care au instrumentat cauza.

.....

Curtea reține că organul de urmărire penală nu a lămurit suficient acest aspect (referitor la valoarea prejudiciului cauzat) prin efectuarea la acea dată a

unor adrese către beneficiar (...), motiv pentru care **cererea de constituire de parte civilă formulată de SC Artpel Grup SRL** însoțită de acte justificate (într-o oarecare măsură) trebuie luată de bună, respectiv sesizarea **trebuia admisă**.

.....

Este adevărat că aceste declarații detaliate trebuiau făcute imediat după incident (în 2004) însă **această imperfecțiune se datorează conduitei organului de urmărire penală care, după cum s-a arătat mai sus, a tratat destul de superficial această cauză și care, pe parcursul cercetărilor a "pierdut" mijloacele materiale de probă (...).**

Se concluzionează că probele în acuzare nu au avut un caracter cert, nu au fost decisive sau au fost incomplete, lăsând loc unei nesiguranțe și incertitudini în privința vinovăției inculpaților din prezenta cauză.”

De asemenea, prin decizia nr. 368/A/2018, instanța de control judiciar a constatat și **maniera superficială în care prima instanță**, respectiv Judecătoria Oradea, **a judecat prezenta cauză**, stabilind că aceasta a reținut total eronat starea de fapt raportat la întregul probatoriu existent la dosarul cauzei.

Nu în ultimul rând, și considerăm acest aspect ca fiind extrem de relevant, este că modalitatea defectuoasă în care s-a desfășurat procesul penal, precum și conduita imputabilă organelor de urmărire penală și instanței de fond rezultă și din faptul că, în ceea ce privește **infracțiunile de tâlhărie calificată și lipsire de libertate** reținute în sarcina subsemnaților, **termenul de prescripție al răspunderii penale, de 8 ani, s-a împlinit la data de 07.06.2012**, deci anterior datei la care au fost emise mandatele de aducere și de reținere pe numele subsemnaților (respectiv 22.03.2013), iar în ceea ce privește **infraacțiunea de înșelăciune privind asigurările, termenul de prescripție al răspunderii penale, de 5 ani, s-a împlinit la data de 07.06.2009**, anterior punerii în mișcare a acțiunii penale față de subsemnații pentru această infracțiune.

Or, având în vedere toate aceste împrejurări, este evident faptul că întregul proces penal a fost pornit împotriva subsemnaților cu rea-credință, iar măsurile procesuale luate ulterior ne-au cauzat prejudicii considerabile pe toate planurile.

Pe de altă parte, **nu se poate reține vreo culpă a subsemnaților în prelungirea duratei procesului penal, folosirea mijloacelor procedurale prevăzute de lege nefiind imputabile**. În acest sens, chiar dacă subsemnații am solicitat continuarea procesului penal având în vedere că s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale pentru faptele ce au făcut obiectul dosarului penal nr. 2635/111/2014, nu se poate reține vreo rea-credință în încercarea de a lupta până la final în dovedirea nevinovăției noastre cu toate mijloacele procesual penale de care am dispus. În acest sens, precizăm că subsemnații am

solicitat continuarea procesului penal, potrivit art. 18 Cod procedură penală, la termenul de judecată din 29.06.2018, iar pronunțarea deciziei nr. 368/A/2018 a Curții de Apel Oradea a avut loc la data de 10.08.2018.

Astfel, subsemnații am îndeplinit toate obligațiile dispuse de organele judiciare, am respectat toate măsurile care s-au luat împotriva noastră, am participat în mod activ la soluționarea cauzei, manifestând un real interes în ceea ce privește administrarea de probe și dovedirea nevinovăției noastre.

2. Încălcarea prezumției de nevinovăție.

La 28 martie 2013, deci la scurt timp după începerea urmăririi penale față de subsemnații, în Bihoreanul a fost publicat un articol în care se preciza, printre altele, că **"Surse din anchetă au dezvăluit BIHOREANULUI că, în noaptea de 6 spre 7 iunie, soții Secară au înscenat o tâlhărie la sediul firmei. În jurul orei 2:30, Coriolan Secară, alături de alți 4 bărbați, toți având fețele acoperite, au intrat în curtea Artpel Grup, l-au bătut și imobilizat pe paznicul societății, l-au legat de mâini și picioare și l-au închis în gheretă.**

Apoi, din depozitul și biroul firmei, cei cinci au încărcat într-un camion mărfurile găsite, în valoare totală de aproximativ 850.000 lei, pe care mai apoi soții Secară le-au ascuns și valorificat la negru."

Din modalitatea în care articolul a fost redactat, reieșea foarte clar că subsemnații suntem vinovați, fără nicio îndoială, de comiterea respectivelor fapte.

Or, urmare a publicării acestui articol, **s-a schimbat considerabil modalitatea în care subsemnații eram percepuți în societate, în sensul că exista certitudinea că am comis faptele imputate de organele de urmărire penală.** Astfel, imaginea de care ne bucuram, precum și statutul societăților pe care le administram au fost grav afectate.

În concret, **relațiile comerciale s-au degradat**, partenerii de afaceri căutând diverse motive să rupă orice legătură cu societățile administrate de către subsemnații. Considerăm că este relevant să detaliem impactul ireversibil pe care articolele de presă menționate anterior și, respectiv, încălcarea prezumției de nevinovăție l-au avut asupra stării materiale atât a subsemnaților, cât și a societăților comerciale a căror asociați suntem, în special a societății S.C. Artpel Grup S.R.L, toate acestea fiind confirmate de înscrisurile anexate prezentei.

a). În ceea ce privește **societatea S.C. Artpel Grup S.R.L.**, în pofida furtului care a avut loc din magazia firmei în anul 2004 (furt care a făcut obiectul dosarului penal nr. 2635/111/2014, fiind inculpați în mod intenționat subsemnații!) și a consecințelor sale, societatea a continuat să se dezvolte, astfel că în anul 2009 a achiziționat echipamente performante în valoare de circa 200.000 Euro, iar în anul 2012, echipamente în valoare de 280.000 Euro, investiții efectuate pentru a-și îndeplini fără întârziere obligațiile contractuale

față de partenerul de afaceri german, ABRO GMBH&CO KG, cu care societatea avea încheiat un contract de colaborare (prevăzându-se expres că ABRO GMBH&CO KG este partenerul exclusiv al S.C. Artpel Grup S.R.L.) pe o durată de 5 ani, având o valoare aproximativă de 15.000.000 de Euro.

Cu toate că, în anul 2012, față de subsemnata s-a dispus începerea urmăririi penale pentru săvârșirea unor infracțiuni de evaziune fiscală, precum și măsura reținerii și ulterior a arestării preventive, partenerul de afaceri ABRO GMBH&CO KG a înțeles că sunt doar acuzații nedovedite, astfel că a hotărât să continue colaboarea între societăți, iar **declinul S.C. Artpel Grup S.R.L. a început abia în anul 2013, o dată cu acuzațiile de săvârșire a infracțiunilor de tâlhărie și de lipsire de libertate, imputate subsemnaților.**

În timpul vizitei partenerului de afaceri german la punctul de lucru al societății S.C. Artpel Grup S.R.L., vizită ce avea ca scop stabilirea unor noi strategii privind colaborarea dintre societăți, organele de urmărire penală s-au prezentat cu ordonanțe de reținere dispuse față de subsemnații în dosarul de urmărire penală nr. 80/P/2013. Or, de la acest moment și urmare articolelor apărute ulterior în presă, **articole care au creat convingerea că suntem vinovați de săvârșirea faptelor reținute**, ABRO GMBH&CO KG și-a schimbat radical conduita și, pentru a nu-și onora obligațiile contractuale, a invocat cu fiecare ocazie faptul că asociații societății S.C. Artpel Grup S.R.L., respectiv subsemnații Nela Secară și Coriolan Secară, suntem cercetați penal în mai multe dosare și chiar am fost condamnați în primă instanță.

În concret, **după începerea urmăririi penale în cauză**, partenerul de afaceri german a refuzat, în mod discreționar, să ne achite facturile emise de către S.C. Artpel Grup S.R.L., în quantum de 853.578 Euro, iar ulterior, **invocând condamnarea dispusă în mod eronat de către prima instanță**, ABRO GMBH&CO KG a redus în mod drastic volumul de muncă, băncile au refuzat să continue finanțarea societății și încercarea de vânzare a acesteia nu a avut niciun succes, pentru același motiv. Cu toate acestea, datorită faptului că societatea accesase fonduri europene, s-a aflat în imposibilitate de a dispune concedieri pe o perioadă de 3 ani, perioadă în care salariile acestora au fost achitate din alte împrumuturi. În acest sens, în anul 2017, ABRO GMBH&CO KG a împrumutat societatea S.C. Artpel Grup S.R.L. cu suma de 125.000 Euro, stabilind un termen de grație de 12 luni, stabilind ca prima rată să devină exigibilă la 25.10.2018. Invocând încă o dată existența dosarului penal nr. 2635/111/2014, dosar care la acea dată nu era definitiv soluționat, partenerul de afaceri german a hotărât, contrar celor stabilite în contractul de împrumut, să se adreseze instanței de judecată în vederea emiterii unei hotărâri de instituire a unui sechestrul asigurător asupra utilajelor societății. Instanța de judecată **a admis această cerere în principal pentru motivul că subsemnații am fost condamnați în primă instanță în dosarul penal nr. 2635/111/2014 al Tribunalului Bihor, încălcând în mod vădit prezumția de nevinovăție a subsemnaților și contribuind considerabil la declinul S.C. Artpel Grup**

S.R.L. Mai mult decât atât, reprezentanții ABRO GMBH&CO KG s-au prezentat la sediul societății S.C. Artpel Grup S.R.L. și au ridicat utilajele acesteia fără a avea însă titlu executoriu. Pentru aceste fapte, am depus o plângere penală, însă prejudiciile au fost iminente.

În acest sens fac deplină dovadă indicatorii financiari anuali, potrivit cărora **în anul 2013 societatea S.C. Artpel Grup S.R.L. avea o cifră de afaceri de 15.388.400 lei și 157 de angajați, iar în anul 2018 a ajuns la o cifră de afaceri de 184.994 cu profit 0 și 11 angajați.**

b). De asemenea, **S.C. Artpel Grup S.R.L. deținea în proprietate un teren intravilan în stațiunea Băile Felix, în suprafață de 5039 mp**, teren ce a făcut obiectul unui contract de comodat între aceasta și societatea S.C. ROMPALACE TUR S.R.L (societate ce aparținea de asemenea familiei Secară), în vederea construirii unui hotel cu bază proprie de tratament. În anul 2007, S.C. Artpel S.R.L. și-a asumat rolul de **garant** în contractul de împrumut cu ipotecă încheiat între S.C. ROMPALACE TUR S.R.L. și Banca Comercială Română, contract ce oferea societății suma de 400.000 Euro, necesară pentru ridicarea hotelului. De asemenea, subsemnatul Secară Coriolan, am contribuit la acest credit ipotecar cu suma de 52.000 Euro, având semnificația de depozit colateral. Urmare a crizei financiare din anul 2008, BCR și-a exprimat poziția în sensul retragerii contribuției la proiectul mai sus menționat, astfel că S.C. Artpel Grup S.R.L., în calitate de garant și preluând toate obligațiile de plată ale S.C. ROMPALACE TUR S.R.L., prin contractele de cesiune încheiate, a reușit să-și achite datoriile până în anul 2014 (inclusiv cele stabilite în planul de reorganizare a societății S.C. ROMPALACE TUR S.R.L.), în concret până la începerea urmăririi penale în dosarul 80/P/2014 și a articolelor de presă apărute ulterior.

Evident că, odată cu începerea procesului penal și ulterior, diagnosticarea subsemnatei cu boli grave de sănătate, a fost prioritar pentru subsemnații să achităm cheltuielile la care am fost obligați, astfel că ne-am aflat în situația - pe care am încercat să o evităm cu toate resursele de care am dispus – să pierdem terenul intravilan mai sus menționat, precum și toată investiția asupra clădirii pe care am realizat-o până la acel moment (evaluate la suma de 1.300.000 Euro), inclusiv aportul subsemnatului în cuantum de 52.000 Euro.

c). Nu în ultimul rând, greutățile financiare menționate anterior, greutăți cu care nu ne-am fi confruntat dacă subsemnaților nu ne-ar fi fost întocmit cu rea-credință un dosar penal, s-au concretizat și în **imposibilitatea de plată a creditului imobiliar contractat pentru achiziționarea apartamentului situat în Oradea, str. George Călinescu nr. 11.** În acest sens, este relevant și că, odată cu declanșarea procesului penal, în privința acestui imobil, s-a dispus instituirea unui sechestrul penal, astfel că, în pofida încercărilor noastre de a ne recupera cel puțin ratele achitate până la acel moment precum și investițiile

efectuate pentru îmbunătățirea acestuia, nu s-a arătat nimeni interesat să achiziționeze un bun de la subsemnații, având în vedere că opinia publică a fost convinsă de către organele judiciare că suntem vinovați, fără niciun dubiu, de faptele reținute în sarcina noastră.

Potrivit art. 6 paragraful II din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, *orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția va fi legal stabilită*, iar conform art. 4 din Codul de procedură penală, *(1) orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă. (2) După administrarea întregului probatoriu, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului.*

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că *"autoritățile, în special cele care se ocupă cu anchetele penale, trebuie să se dovedească foarte prudente cu privire la declarațiile publice relative la cauze aflate în cercetare, cu scopul de a feri persoanele implicate de a fi socotite culpabile înainte de judecarea lor"*. (Comisia, decizia din 17 decembrie 1981, plg. Nr. 8371/78, în DR nr. 27, P. 49). *Această obligație nu implică însă faptul ca autoritățile să se abțină de a informa publicul cu privire la anchetele penale în curs, însă acestea trebuie să folosească formulări din care să nu rezulte vinovăția persoanelor anchetate.*" (Comisia, decizia din 06 octombrie 1981, plg. nr. 9077/80, în DR nr. 26, P. 213). În linii generale, în această materie, Curtea a statuat că **afirmarea fără echivoc și fără nicio rezervă a faptului că reclamanții sunt vinovați de comiterea unei infracțiuni, de către un reprezentant al statului, într-un act cu forță juridică întocmit în cadrul unei activități oficiale constituie o atingere gravă a prezumției de nevinovăție** (CEDO, hot. Grabchuk/c/Ucraina din 21 septembrie 2006).

În principiu, Curtea admite faptul că presa are dreptul și obligația de a difuza subiecte necesare informării publicului cu privire la afacerile judiciare în curs, însă impune în sarcina presei o obligație de diligență în modul de tratare a subiectului, astfel încât **să nu existe atingeri drepturilor procedurale ale persoanelor implicate**. Curtea a constatat că s-ar fi putut publica articolul și fără a face referire la numele complet al acuzatului, în condițiile în care ancheta penală împotriva sa era într-un stadiu incipient și orice informație de acest gen ar fi putut marca evoluția ulterioară a percepției publicului asupra vinovăției sale. (CEDO, dec. Wirtschafts – Trend Zeitschriften – Verlags GmbH/c./Austria din 14 noiembrie 2002).

Prezumarea nevinovăției unei persoane implică faptul că, **pe tot parcursul procesului, cel puțin până la hotărârea de condamnare în primă instanță, aceasta trebuie să fie considerată nevinovată de către organele judiciare**, care nu pot lua nicio măsură față de persoana în cauză pe baza faptului că ar fi comis o infracțiune.

În ceea ce ne privește însă, prin conduita organului de urmărire penală, care nu doar că a pus la dispoziția presei informații din ancheta penală aflată în desfășurare, dar a și lăsat să se creadă, fără nicio îndoială, că subsemnații suntem vinovați de săvârșirea presupuselor fapte, a fost încălcat principiul prezumției de nevinovăție, sens în care se impune ca și prin prisma încălcării acestor drepturi, statul român să repare prejudiciul cauzat, pe temeiul răspunderii civile delictuale.

3. Încălcarea dreptului la viață privată au dus la încălcarea art. 8 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

În soluționarea apelului, Curtea de Apel Oradea (întrucât prima instanță, analizând superficial dosarul cauzei a trecut peste aceste aspecte), a solicitat prin adresa din 13.11.2017, Parchetului de pe lângă Judecătoria Oradea înaintarea încheierii instanței care a soluționat referatul din 09.06.2004 (dosar nr. 302/P/2004), prin care s-a cerut eliberarea autorizației de interceptare a convorbirilor telefonice de pe mai multe posturi telefonice, s-a solicitat să se comunice dacă s-au emis și alte autorizații de interceptare sau de supraveghere în dosarul nr. 302/P/2004, cu înaintarea proceselor verbale de redare și suportii optici aferenți în cazul emiterii autorizațiilor.

Prin adresa din 17.11.2017, Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor a comunicat că se află în imposibilitatea de a pune la dispoziția instanței încheierea care a soluționat referatul dispus în data de 09.06.2004 în dosarul de urmărire penală nr. 302/P/2004 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor, prin care s-a solicitat eliberarea autorizației de interceptare a convorbirilor telefonice de pe mai multe posturi telefonice, întrucât în arhiva Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor nu mai există niciun document cu referire la dosarele cu nr. 80/P/2013 sau nr. 302/P/2004, respectiv nu mai dețin informații cu privire la emiterea altor autorizații de interceptare sau de supraveghere.

Ulterior, prin adresa nr. 80/P/2013 din 05.12.2017, Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor a comunicat că în urma verificărilor efectuate în arhiva unității de parchet, *nu a fost identificată existența suportilor optici și notele de redare a convorbirilor telefonice interceptate aferente încheierii penale nr. 44/09.06.2004, pronunțată de Tribunalul Bihor în dosar nr. 34/S/2004 la solicitarea formulată de Parchetul de pe lângă Tribunalul Bihor în dosarul de urmărire penală nr. 302/P/2004.*

Convorbirile telefonice intră în noțiunea de "viață privată" și "corespondență", în sensul articolului 8 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, iar interceptarea lor, memorarea datelor astfel obținute sau utilizarea lor în cadrul urmăririi penale îndreptate împotriva titularului postului

ori a interlocutorului au fost analizate de CEDO ca o "ingerință a unei autorități publice" în exercitarea dreptului garantat de art. 8 (cauza Aalmoes și alții contra Olandei, dec. nr. 16269/02, 25 noiembrie 2004, cauza Halford contra Regatului Unit, din 25 iunie 1997).

În contextul supravegherii secrete exercitate de autoritățile publice, dreptul intern trebuie să ofere o protecție împotriva intervenției arbitrariului în exercitarea dreptului unui individ prin raportare la art. 8 al Convenției. Legea trebuie să folosească termeni suficient de clari pentru a le indica persoanelor, de o manieră satisfăcătoare, circumstanțele și condițiile în care abilitază autoritățile publice să ia astfel de măsuri secrete (cauza Webwe și Saraia contra Germaniei, dec. nr. 54.934/00, par. 93, C.E.D.O. 2006-...)

Mai grav este faptul că, **la momentul care subsemnații eram interceptați și supravegheați, în concret nu dețineam nicio calitate în cauză, iar aceste probe, fiindu-ne cel mai probabil favorabile – aceasta fiind și opinia instanței care a judecat apelul în cauză – nu ne-au fost aduse niciodată la cunoștință și nu am fost vreodată informați că s-a dispus și administrat o astfel de probă.** Chiar motivul dispariției subite a acestora poate fi că existența lor a îngreunat trimiterea în judecată, datorită faptului că ne disculpau.

Probele la care am făcut referire anterior au fost ignorate și nu ne-au fost prezentate, ceea ce dovedește caracterul lor ocult și modul discreționar și arbitrar în care au fost dispuse și administrate, încălcări posibile datorită imprevizibilității legii și a lipsei controlului a priori și a posteori.

În concluzie, este cert că nu ne-am bucurat de gradul minim de protecție împotriva arbitrarului, impus de art. 8 din Convenție și, prin urmare, a avut loc încălcarea acestei prevederi.

III. Acordarea daunelor morale.

Subsemnații vom explica pe larg modul în care existența acestui dosar penal ne-a schimbat în mod ireparabil viața, unele consecințe fiind imposibil de înlăturat.

Jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție a stabilit că despăgubirea bănească acordată pentru repararea prejudiciilor morale trebuie să reflecte o concordanță valorică între cuantumul sau/și gravitatea consecințelor la a căror reparare este destinat să contribuie. Pentru determinarea cuantumului despăgubirilor morale se impune a se avea în vedere **principiul reparării integrale a prejudiciului cauzat prin fapta ilicită.**

Prin **decizia civilă nr. 1481 din 5 martie 2008**, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că *"în absența unor criterii pe baza cărora să se realizeze o cuantificare obiectivă a acestor despăgubiri (morale), trebuie recunoscută puterea de apreciere a judecătorilor fondului pe acest aspect. Jurisprudența are, în această materie, putere creatoare, fiind chemată să se pronunțe în condițiile în care dispozițiile legale nu oferă criterii stricte de cuantificare a*

daunelor". *"Stabilirea cuantumului despăgubirii acordate reclamantului pentru repararea daunelor morale, în lipsa unor criterii obiective, se face numai pe baza calității personale și profesionale a judecătorului cauzei, cu respectarea principiului proporționalității daunei cu despăgubirea acordat"* se arată în **decizia civilă nr. 4505 din 3 iulie 2008** a aceleiași instanțe.

Prin **decizia nr. 1256 din 12 februarie 2004** a Înaltei Curți de Casație și Justiție, secția civilă și de proprietate intelectuală, s-a statuat că *"la stabilirea cuantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu nepatrimonial se au în vedere o serie de criterii cum ar fi consecințele negative suferite de reclamant pe plan psihic, importanța valorilor morale lezate și măsura în care acestea au fost lezate, intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială"*. S-a mai subliniat că printre criteriile de care trebuie să se țină cont la stabilirea întinderii reparației sunt și *"consecințele produse asupra familiei persoanei (...) reclamantul nu a mai fost în măsură să-și susțină moral și material familia și a fost supus oprobriului public"*.

Alte criterii avute în vedere de instanța supremă la stabilirea cuantumului daunelor morale, astfel cum au fost menționate prin **decizia nr. 4286 din 8 iunie 2004** a Secției civile, sunt *"aducerea petentului în incinta instanțelor și a parchetelor, ca inculpat, în mod repetat, timp de aproape 6 ani pentru o faptă inexistentă și lipsirea ilegală de libertate timp de 3 luni, precum și sentimentul de frustrare accentuată creat reclamantului, de dezumanizare și de afectare gravă a prestigiului său profesional și a personalității sale morale și altele."*

Astfel, repararea prejudiciului prin acordarea daunelor morale trebuie înțeleasă într-un sens mai larg, al căror scop e acela ca în funcție de particularitățile fiecărei cauze, să ofere victimei o anume satisfacție sau ușurare pentru suferințele îndurate.

Conform practicii constante a CEDO, **atunci când drepturile fundamentale a unei persoane au fost încălcate prin măsuri ce s-au dovedit a fi neîntemeiate persoana are dreptul la repararea integrală a prejudiciului cauzat atât material, cât și moral**. Jurisprudența Curții Europene – care este obligatorie în egală măsură ca și normele Convenției Europene a Drepturilor Omului, întrucât alcătuiesc împreună un bloc de convenționalitate - este în sensul că **regulile de evaluare a prejudiciului moral trebuie să fie unele care să asigure o satisfacție morală, pe baza unei aprecieri în echitate**. *"Curtea apreciază că un sistem bazat pe supremația Convenției și a jurisprudenței aferente acesteia asupra drepturilor naționale este apt să asigure buna funcționare a mecanismului de apărare implementat de Convenție și de protocoalele sale adiționale. Nu este lipsit de importanță să reamintim în acest sens că, în recomandarea sa din data de 12 mai 2004 [Rec. (2004)6], Comitetul Miniștrilor s-a felicitat pentru faptul că prevederile Convenției făceau parte integrantă din ordinea juridică internă a statelor semnatare. Acest aspect implica obligația pentru judecătorul național de a*

asigura efectul deplin al normelor acesteia, asigurându-le preeminența față de orice altă prevedere contrară din legislația națională, fără să fie nevoie să aștepte abrogarea acesteia de către legiuitor (mutatis mutandis, Vermeire împotriva Belgiei, Hotărârea din 29 noiembrie 1991, seria A nr. 214-C, p. 84, § 26)".

Este evident că, spre deosebire de daunele materiale la care prejudiciul trebuie să fie cert privind existența și întinderea lui **la acțiunea în daune morale certitudinea poate purta numai cu privire la existența prejudiciului nu și la întinderea acestuia.**

Cuantumul daunelor morale nu este unul susceptibil de a fi dovedit de reclamant, ci stabilirea lor este apanajul instanței, în urma analizei elementelor concrete ale cauzei, iar **acest quantum trebuie să asigure o reparație efectivă și nu trebuie redus până la o sumă modică ce ar asigura doar o reparație simbolică a prejudiciului.**

Dreptul fiecărei persoane la demnitate, drept garantat de Constituție, se reflectă atât în ocrotirea valorii sociale a demnității sub aspectul ei subiectiv, adică sub aspectul sentimentului de onoare pe care fiecare om îl are față de el însuși, cât și sub aspect obiectiv, respectiv sub aspectul prețurii morale de care se bucură un om în cadrul societății din care face parte și care se manifestă prin reputația, stima, considerația și respectul semenilor, acest drept al subsemnaților fiind atins prin judecata penală nefondată, precum și prin mediatizarea acesteia.

Criteriul general reținut de Curtea Europeană a Drepturilor Omului este cel al **naturii valorii sociale lezate, gradului de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora, durata în timp a încălcării dreptului ocrotit, persoana celui care a suferit o îngrădire a drepturilor garantate prin lege, despăgubirile trebuind să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate.**

În concret, subsemnaților ne-au fost afectate:

Imaginea, prejudiciul moral datorându-se și mediatizării excesive a cazului nostru, în care am fost prezentați de multe ori ca doi infractori. Comunicatele de presă au conținut afirmații false, care ne-au afectat onoarea, reputația profesională și dreptul nostru la imagine, atât ca oameni de afaceri, cât și ca simpli cetățeni. Nu este lipsit de relevanță faptul că articolele calomnioase, care puneau sub semnul întrebării reputația noastră (invocând acuzele ce ne-au fost aduse) au continuat să apară și după soluționarea dosarului și pronunțarea soluției de achitare.

Am fost împiedicați să desfășurăm o viață socială normală, având parte de suferința de a fi privați de o viață corespunzătoare vârstei, ceea ce a implicat și o mare suferință psihică, ce presupune, de asemenea, o compensație sub forma unor daune morale pentru prejudiciul nepatrimonial încercat.

Subsemnatei mi-a fost afectată sănătatea ireversibil, stresul și imposibilitatea de a mă îngriji corespunzător ducând la apariția mai multor boli, atestate de actele medicale de la dosar.

Datorită **duratei excesive și a presiunii create de acest proces**, starea mea de sănătate s-a înrăutățit în mod drastic.

Astfel, subsemnata am fost diagnosticată cu neoplasm de col uterin cu metastază osoasă în anul 2013, am fost supusă unei operații de histerectomie totală și am suferit de o intervenție chirurgicală de pancreatită. Pe parcursul celor 3 ani în care am urmat tratamente de chimioterapie, s-a dispus față de mine măsura interdicției de a părăsi localitatea, deși am învederat instanței de judecată că trebuie să mă prezint în mod regulat la tratament în Italia și am cerut în repetate rânduri revocarea măsurii pentru acest motiv. Menționez că m-am prezentat la toate termenele de judecată și am avut un rol activ în dovedirea nevinovăției mele, chiar dacă aceasta a implicat cheltuieli financiare extrem de ridicate. Pusă în fața faptului de a nu fi lasată să părăsesc localitatea și respectiv țara în vederea urmăririi tratamentelor care se impuneau, am ajuns în situația în care s-au declanșat o serie de alte boli pe bază de stres, subsemnata fiind diagnosticată și de boala Parkinson.

Cu privire la **instituirea obligației de a nu părăsi localitatea**, impusă subsemnaților, prin care ni **s-a îngădit exercitarea dreptului la liberă circulație**, menționăm dispozițiile art. 53 din Constituția României potrivit căruia „*exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav. Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.*”

Facem precizarea că subsemnații **am fost reținuți și arestați preventiv în dosarul 80/P/2013 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor în perioada 26.03.2013 – 29.03.2013.**

De asemenea, față de subsemnata Secară Nela Mirela, urmare a denunțului mincinos al numitei Bora Ana, realizat la comanda procurorului Ardelean Cristian și a ofițerului de poliție Rus Dorin, **s-a dispus revocarea liberării provizorii pe cauțiune, hotărâre pronunțată anterior în dosarul 694/P/2012 al Parchetului de pe lângă Tribunalul Bihor și, cu argumentul că subsemnata aș fi săvârșit o nouă infracțiune, măsura eliberării provizorii**

pe cauțiune a fost revocată, iar subsemnata am fost ținută în arest pentru o perioadă de 56 de zile!

Nu am avut parte de liniștea și siguranța materială corespunzătoare statutului de oameni de afaceri, dobândite de subsemnații prin muncă. Mai mult decât atât, așa cum am arătat mai sus, majoritatea afacerilor aflate în desfășurare au fost oprite datorită neîncrederii partenerilor de afaceri și am ajuns astfel în situația în care nu puteam plăti ratele scadente la bancă, fiind instituită măsura sechestrului judiciar asupra bunurilor societăților. De asemenea, prin modul abuziv și arbitrar în care s-a desfășurat procesul penal față de noi, am fost aduși în situația în care am pierdut imobilul în care locuiam.

Exercitarea dreptului la intimitate și la respectarea vieții private și de familie, ne-au fost totalmente bulversate.

IV. Cu referire la daunele materiale solicitate de către subsemnații, vom arăta următoarele aspecte:

Acestea se compun din: onorariile de avocat achitate în toate fazele procesuale, respectiv: urmărire penală, asistare și reprezentare la luarea măsurii arestului preventiv precum și cu ocazia recursurilor formulate la aceste măsuri, asistarea și/sau reprezentarea în fața instanțelor de judecată, respectiv Tribunalul Bihor, Curtea de Apel Oradea și Curtea Constituțională a României, precum și contravaloarea expertizei judiciare dispuse în cauză, în cuantum total de 150.000 RON;

Subsemnații înțelegem să solicităm obligarea pârâtului la plata daunelor materiale întrucât Statul, prin organele judiciare penale, a declanșat procedura împotriva noastră. Subsemnații nu avem nicio culpă pentru cheltuielile pe care le-am efectuat pe durata procesului penal pentru a ne putea apăra cu succes și pentru a combate învinuirile care ni s-au adus și care, în mod definitiv, au fost apreciate ca fiind nefondate.

Pe de altă parte, în ceea ce privește daunele materiale reprezentând contravaloarea unei părți din sumele de bani pierdute de către subsemnații și de către societatea S.C. Artpel Grup S.R.L. ca urmare a procesului penal, solicităm să aveți în vedere toate cele arătate cu ocazia detalierii încălcării prezumției de nevinovăție de către organele judiciare.

Prezenta cerere este scutită de plata taxei judiciare de timbru în temeiul art. 29 alin. (1) lit. i) din O.U.G. nr. 80/2013, având ca obiect despăgubiri ce decurg dintr-o cauză penală, respectiv din cea care a făcut obiectul dosarului nr. 2635/111/2014, soluționat definitiv prin Decizia nr. 368/A/2018 a Curții de Apel Oradea.

În drept:

- art. 1349, art 1357 - 1380 Cod civil;
- art. 6 și 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului;
- toate celelalte temeuri de drept invocate în prezenta cerere de chemare în judecată.

Anexăm:

- I. Decizia nr. 368/A/2018 a Curții de Apel Oradea a Curții de Apel Oradea, pronunțată în dosarul penal nr. 2635/111/2014;
- II. Facturi reprezentând onorariile avocațiale achitate în vederea pregătirii apărării în dosarul penal nr. 2635/111/2014:
  1. Contracte de asistență juridică și Dovada achitării onorariilor avocațiale pentru faza de urmărire penală - 17 file;
  2. Dovada achitării onorariilor avocațiale către domnul avocat Lele Alexandru, pentru asistare în fața Curții de Apel Oradea, în cuantum de 22.250 RON - 2 file;
  3. Contract de asistență juridică și Dovada achitării onorariilor avocațiale către Societatea civilă de avocați "Giurcea, Ghidra", pentru asistare în fața Curții de Apel Oradea, în cuantum 48.195 RON - 5 file;
  4. Contract de asistență juridică și Dovada achitării onorariilor avocațiale către doamna avocat Sălăjan Carmen, pentru asistare în fața Judecătoriei Oradea și în fața Curții de Apel Oradea, în cuantum total de 21.500 RON - 11 file.
- III. Facturi reprezentând contravaloarea expertizei dispuse în dosarul penal nr. 2635/111/2014, în cuantum total de 14.118 RON – 3 file;
- Iç. Acte medicale din care rezultă evoluția stării de sănătate a subsemnatei Secară Nela Mirela – 22 file;
- ç. Acte medicale din care rezultă starea de sănătate a subsemnatei Secară Nela Mirela, pe perioada în care am fost supusă măsurii arestării preventive – 20 file;
- çI. Copia articolului de presă publicat de către Ziarul Bihoreanul la data de 28 martie 2013;
- çII. Înscrisuri referitoare la societatea comercială ARTPEL GRUP SRL:
  1. Fotografii din incinta punctului de lucru al societății înainte de începerea urmăririi penale în dosarul 80/P/2013 (12 file) și în prezent (5 file);
  2. Convenție de colaborare încheiată între ARTPEL GRUP SRL – ABRO GMBH în anul 2013 (5 file);
  3. Indicatori financiari ai societății în perioada 2013 – 2018 (6 file);

4. Notificare nr. 1277/22.06.2015 către ABRO GMBH privind limitarea de plăți către ARTPEL și răspunsul primit de la aceasta – 6 file;
  5. Facturi fiscale emise de către ARTPEL GRUP SRL și neachitate de către ABRO GMBH – 3 file;
  6. Contract de vânzare-cumpărare în leasing nr. 61261DA/28.09.2012, a echipamentelor în valoare de 280,670.00 Euro și Notificarea de închidere a acestui contract ca urmare a îndeplinirii tuturor obligațiilor de către ARTPEL GRUP SRL – 4 file;
  7. Protocol de colaborare încheiat la 20.01.2017 între ARTPEL GRUP SRL și ABRO GMBH – 4 file;
  8. Contract de vânzare-cumpărare utilaje nr. 68/20.01.2017, încheiat între ARTPEL GRUP SRL și ABRO GMBH – 10 file;
  9. Contract de vânzare-cumpărare utilaje nr. 69/20.01.2017, încheiat între ARTPEL GRUP SRL și ABRO GMBH – 11 file;
  10. Convenția de împrumut nr. 198/24.10.2017, încheiat între ARTPEL GRUP SRL și ABRO GMBH – 11 file;
  11. Cerere de chemare în judecată și cerere de instituire a sechestrului judiciar, formulată de către ABRO GMBH, în contradictoriu cu ARTPEL GRUP SRL – 17 file;
  12. Decizia civilă nr. 72 din 29 martie 2018, pronunțată de Tribunalul Arad – 6 file;
  13. Încheierea nr. 257/05.04.2018, pronunțată de Judecătoria Aleșd – 2 file;
- çIII. Înscrisuri referitoare la imobilul situat în Oradea, str. George Călinescu nr. 11:
1. Convenția de credit nr. 0142252/27.02.2008, încheiată între subsemnații și Banca VOLKSBANK ROMÂNIA – 9 file;
  2. Adresa VOLKSBANK ROMÂNIA nr. 179134/03.06.2013 din care rezultă că până în anul 2013 subsemnații am fost la zi cu plata ratelor de credit – 1 filă;
  3. Raport de evaluare al imobilului nr. 11878/16.04.2018 – 4 file;
  4. Act de adjudecare și proces-verbal de licitație imobiliară emise în dosarul execuțional nr. 1837/2017 – 6 file;
  5. Somație de evacuare din 12.03.2019 al imobilului situat în Oradea, str. G. Călinescu nr. 11 – 1 filă;
- IE. Înscrisuri referitoare la terenul în suprafață de 2949 mp în stațiunea Băile Felix – Sânmartin (nr. cadastral 1378/ 1, 1378/2 și 1378/3) și la hotelul ridicat pe acesta:
1. Contract de ipotecă nr. 324/21557/B/2007, încheiat între BANCA COMERCIALĂ ROMÂNĂ S.A. și SC ARTPEL GRUP SRL, în calitate de garant al SC ROMPALACE TUR SRL – 4 file;

2. Contract de garanție reală mobilă fără depozitare asupra depozit colateral nr. 864/21557/c/2007, încheiat între BANCA COMERCIALĂ ROMÂNĂ S.A., SC ARTPEL GRUP SRL și subsemnații, în calitate de garanți – 3 file;
  3. Rezumat raport de evaluare a proprietății, întocmit de către Expertul evaluator Durgheu Adrian Răzvan la 09.06.2008 – 3 file;
  4. Sinteza raport de evaluare a proprietății, întocmită de către Ing. Ardelean Dinu în noiembrie 2008 – 3 file;
  5. Contract de cesiune cu plată în rate nr. 48/ 11.01.2012, încheiat între BANCA COMERCIALĂ ROMÂNĂ S.A. și SC ARTPEL GRUP SRL – 8 file;
  6. Ordine de plată SC ARTPEL GRUP SRL către BANCA COMERCIALĂ ROMÂNĂ S.A. – 2 file;
  7. Adresă BĂNCII COMERCIALE ROMÂNE către administratorul judiciar Tămășan Ovidiu, privind acordul la darea în plată a imobilului – 1 filă;
  8. Notificarea nr. 18952/2014 a administratorului judiciar Tămășan Ovidiu către BANCA COMERCIALĂ ROMÂNĂ S.A., privind cesiunea imobilului către KARPI EXPERT SRL – 3 file;
  9. Contract de credit nr. 208/18.12.2008, încheiat între BANCA COMERCIALĂ INTESA SANPAOLO ROMÂNIA S.A. ARAD, ROMPALACE TUR SRL, în calitate de împrumutat și SC ARTPEL GRUP SRL și subsemnații în calitate de garanți – 10 file;
  10. Contract de garanție reală imobiliară nr. 144/18.12.2008, încheiat între BANCA COMERCIALĂ INTESA SANPAOLO ROMÂNIA S.A. ARAD și ARTPEL GRUP SRL – 5 file;
  11. Contract de fidejusiune nr. 185/18.12.2008, încheiat între BANCA COMERCIALĂ INTESA SANPAOLO ROMÂNIA S.A. ARAD și ARTPEL GRUP SRL – 1 filă;
  12. Convenția din 26.04.2011, încheiată între BANCA COMERCIALĂ INTESA SANPAOLO ROMÂNIA S.A. ARAD, SC ARTPEL GRUP SRL și subsemnații – 5 file;
  13. Plățile aferente convenției din 26.04.2011, de la SC ARTPEL GRUP SRL către BANCA COMERCIALĂ INTESA SANPAOLO ROMÂNIA S.A. ARAD – 7 file;
  14. Creditare SC ARTPEL GRUP SRL de către subsemnata cu suma de 260.000 RON și alte plăți către BANCA COMERCIALĂ INTESA SANPAOLO ROMÂNIA S.A. ARAD – 3 file.
- E. Înscrieri reprezentând îndeplinirea de către ARTPEL GRUP SRL, în calitate de cesionar, a obligațiilor SC ROMPALACE TUR SRL, în calitate de debitor cedat, față de Agenția de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit, în calitate de cedent:

1. Contract de cesiune cu plata în rate nr. 1016/13.09.2012, încheiat între Agenția de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit și SC ARTPEL GRUP SRL – 6 file;
2. Dovada plăților SC ARTPEL GRUP SRL către Agenția de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit – 11 file.

EI.Înscrieri reprezentând îndeplinirea de către ARTPEL GRUP SRL a obligațiilor aferente în cadrul planului de reorganizare al societății SC ROMPALACE TUR SRL:

-   Planul de reorganizare al SC ROMPALACE TUR SRL – 10 file;
-   Cerere de modificare a planului de reorganizare, formulată de către SC ROMPALACE TUR SRL, în dosarul nr. 389/111/2010 al Tribunalului Bihor – 2 file;
-   Sentința comercială nr. 9377/F/2014 din 26.11.2014 a Tribunalului Bihor – 3 file.

Solicităm încuviințarea probei cu audierea următorilor martori:

1. Ignat Felicia Carmen (...);
2. Nistor Gabriela Nicoleta (...);
3. Tămășan Ovidiu Cristian (...);
4. Matei Floare (...);
5. Balmoș Lenuța Domnica (...).

Teza probatorie constă în dovedirea daunelor materiale, precum și a daunelor morale suferite de subsemnații.

Vă mulțumim

Cu deosebit respect,

Oradea, la data de 24.06.2019

Petenti
SECARĂ CORIOLAN
SECARĂ NELA MIRELA